

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. René Štěpánika na neverejnom zasadnutí dňa 19. decembra 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ing. M. B. a spol.** pre zločin skrátene dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné, o sťažnostiach obvinených Ing. J. K., P. H., J. K., L. M., P. M. a M. D. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 16. mája 2014, sp. zn. Tp 42/2014, a obvineného J. K. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 18. mája 2014, sp. zn. Tp 44/2014, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 16. mája 2014, sp. zn. Tp 42/2014, **sa z r u š u j e** vo vzťahu k obvineným P. H., J. K., L. M. a M. D..

II. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 16. mája 2014, sp. zn. Tp 42/2014, **z r u š u j e** vo vzťahu k obvinenému Ing. J. K. a P. M. a podľa § 79 ods. 1 Tr. por. sa obvinení Ing. J. K. a P. M. **ihneď p r e p ú š ť a j ú z väzby na slobodu.**

III. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 18. mája 2014, sp. zn. Tp 44/2014, **sa z r u š u j e** a podľa § 79 ods. 1 Tr. por. sa obvinený J. K. **ihneď p r e p ú š ť a z väzby na slobodu.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len ŠTS) uznesením zo 16. mája 2014, sp. zn. Tp 42/2014

- podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzal do väzby obvinených Ing. J. K., P. H., J. K., L. M., P. M. a M. D. so začiatkom plynutia väzby obvineného Ing. J. K. dňa 13. mája 2014 o 18.50 hod., obvineného P. H. dňa 13. mája 2014 o 20.25 hod., obvineného J. K. dňa 14. mája 2014 o 10.30 hod., obvineného L. M. dňa 13. mája 2014 o 17.35 hod., obvineného P. M. dňa 13. mája 2014 o 18.45 hod. a obvineného M. D. dňa 13. mája 2014 o 18.55 hod. a výkonom väzby u všetkých obvinených v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

- podľa § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. neprijal písomný sľub za nahradenie väzby obvinených P. H. a J. K.

- podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neuložil dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvinenými Ing. J. K., P. H., J. K., L. M., P. M. a M. D..

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúc o sťažnostiach obvinených Ing. J. K., P. H., J. K., L. M., P. M. a M. D. proti citovanému uzneseniu ŠTS uznesením z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014

- podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených Ing. J. K., P. H., J. K., L. M., P. M. a M. D. zamietol.

- podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného P. M. neprijal.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 18. mája 2014, sp. zn. Tp 44/2014

- podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzal do väzby obvineného J. K. so začiatkom plynutia väzby obvineného dňa 15. mája 2014 o 19.00 hod. a výkonom väzby obvineného v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici

- podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neuložil dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným J. K..

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúc o sťažnosti obvineného J. K. proti citovanému uzneseniu ŠTS uznesením zo 4. júna 2014, sp. zn. 6 Tost 21/2014

- podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného J. K. zamietol

- podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného J. K. neprijal.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 20. mája 2014, sp. zn. Tp 45/2014

- podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzal do väzby obvineného M. B. so začiatkom plynutia väzby obvineného 19. mája 2014 o 07.37 hod. a výkonom väzby obvineného v Ústave na výkon väzby v Bratislave

- podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného Ing. M. B.

- podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nevyhovel návrhu obvineného na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúc o sťažnosti obvineného Ing. M. B. proti citovanému uzneseniu ŠTS uznesením z 3. júna 2014, sp. zn. 2 Tost 21/2014, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. M. B. zamietol.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 9. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 505/2014, rozhodol vo veci

- sťažnosti J. K., D. X./X., B., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby v Ilave, zastúpeného obchodnou spoločnosťou A., N. X., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. D. I., pre namietané porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Tost 21/2014 zo 4. júna 2014;

- sťažnosti J. K., B. X./X., B., zastúpeného obchodnou spoločnosťou A., N. X., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. D. I., pre namietané porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tost 21/2014 z 3. júna 2014;

- sťažnosti Ing. M. B., Š. X./X., B., t. č. v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave, zastúpeného obchodnou spoločnosťou A., N. X., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. D. I., pre namietané porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tost 21/2014 z 3. júna 2014;

- sťažnosti P. H., J. X./X., N., zastúpeného obchodnou spoločnosťou A., N. X., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. D. I., pre namietané porušenie základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tost 21/2014 z 3. júna 2014,

- a sťažnosti P. M., D. X., N., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody, Komenského 7, Banská Bystrica, zastúpeného advokátom JUDr. M. B., Š. X., N., vo veci namietaného porušenia základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tost 21/2014 z 3. júna 2014 tak, že

1. Základné právo Ing. M. B. nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tost 21/2014 z 3. júna 2014 p o r u š e n é n e b o l o.

2. Základné právo J. K., P. H. a P. M. nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tost 21/2014 z 3. júna 2014 p o r u š e n é b o l o.

3. Základné právo J. K. nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Tost 21/2014 zo 4. júna 2014 p o r u š e n é b o l o.

4. Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tost 21/2014 z 3. júna 2014 a sp. zn. 6 Tost 21/2014 zo 4. júna 2014 z r u š u j e a v e c i v r a c i a Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky j e p o v i n n ý uhradiť trovy právneho zastúpenia J. K., J. K. a P. H. v sume 540,29 € (slovom päťstoštyridsať eur a dvadsaťdeväť centov) na účet obchodnej spoločnosti A., N. X., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky j e p o v i n n ý uhradiť trovy právneho zastúpenia P. M. v sume 284,08 € (slovom dvestoosemdesiatštyri eur a osem centov) na účet jeho advokáta JUDr. M. B., Š. X., N., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

7. Sťažnostiam vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e.

V nadväznosti na uvedený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 15. decembra 2014, predseda trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodnutím zo 17. decembra 2014

podľa čl. II ods. 6 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2014 určil, že veci pôvodne vedené pod sp. zn. 5 Tost 21/2014 (zapísané pod novú sp. zn. 2 Tost 39/2014) a 6 Tost 21/2014 (zapísané pod novú sp. zn. 2 Tost 40/2014) prejedná a rozhodne (vybaví) senát 2T.

Senát 2T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) na neverejnom zasadnutí dňa 19. decembra 2014 rozhodol o spojení vecí 2 Tost 39/2014 a 2 Tost 40/2014 na spoločné konanie, ďalej vedené pod sp. značkou 2 Tost 39/2014.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodoval o porušení resp. neporušení práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi vo vzťahu k obvineným J. K., J. K., Ing. M. B., P. H. a P. M., keď v bodoch 1-3 svojho nálezu z 9. decembra 2014, sp. zn. III.ÚS 505/2014 rozhodol, že základné právo Ing. M. B. nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. júna 2014, sp. zn. 2 Tost 21/2014, porušené nebolo a rovnaké právo J. K., P. H. a P. M. vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014 a obvineného J. K. vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. júna 2014, sp. zn. 6 Tost 21/2014, porušené bolo, čím v tejto časti rozhodnutia vymedzil okruh osôb, o právach ktorých rozhodoval, naproti tomu však v bode 4. výrokovej časti svojho rozhodnutia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014 a zo 4. júna 2014, sp. zn. 6 Tost 21/2014, zrušil bez vymedzenia (uvedených) osôb, ktorých sa toto rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky konkrétne dotýka a vec vrátil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky (zrušeným) uznesením zo 4. júna 2014, sp. zn. 6 Tost 21/2014, rozhodol o sťažnosti jediného obvineného – J. K., avšak rozhodnutím z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014, rozhodol o sťažnostiach J. K., P. H. a P. M., ktorých ústavné právo bolo predmetom rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v bode 2. jeho nálezu z 9. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 505//2014, ale aj o sťažnostiach Ing. J. K., L. M. a M. D., ktorých práva neboli predmetom rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v bodoch 1-3 jeho citovaného nálezu. Keďže Ústavný súd Slovenskej republiky v bode 4. nálezu z 9. decembra 2014, sp. zn. III.ÚS 505/2014, zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014, v celom rozsahu (a teda nielen vo vzťahu k J. K., P. H. a P. M., o ktorých právach rozhodoval v bode 1.-3. svojho nálezu), Najvyšší súd Slovenskej republiky tak musí rozhodovať

aj o sťažnostiach Ing. J. K., L. M. a M. D. proti už citovanému uzneseniu ŠTS, nezávisle na tom, či Ústavný súd Slovenskej republiky k časti svojho nálezu v bode 4. viedla zásada beneficium cohaesionis (dobrodenie v prospech) alebo iný dôvod, resp. na tom, že v odôvodnení svojho rozhodnutia (str. 14) Ústavný súd Slovenskej republiky poukazuje na vzťah zrušeného rozhodnutia najvyššieho súdu k sťažovateľom, keďže to nešpecifikoval v bode 4. výrokovej časti svojho rozhodnutia.

Vychádzajúc z bodu 4. výrokovej časti citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sa predmetom rozhodovania najvyššieho súdu opäť stali podané sťažnosti obvinených Ing. J. K., P. H., J. K., L. M., P. M. a M. D. podané proti uzneseniu ŠTS zo 16. mája 2014, sp. zn. Tp 42/2014 a obvineného J. K., podanej proti uzneseniu ŠTS z 18. mája 2014, sp. zn. Tp 44/2014, obsahom ktorých sú konkretizované námietky obvinených o nedôvodnosti ich trestného stíhania, resp. neexistencii dôvodov ich väzby a z toho plynúce návrhy obvinených na zrušenie uznesení ŠTS a prepustení obvinených z väzby, alternatívne nahradení väzby písomnými sľubmi, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Sťažovateľ J. K. v zastúpení obhajcom doručil dňa 16. decembra 2014 najvyššiemu súdu podanie, ktorým sa v nadväznosti na už citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky domáha svojho prepustenia z väzby na slobodu argumentujúc tým, že jeho sťažnosť proti uzneseniu ŠTS spolu so spisom bola doručená najvyššiemu súdu 29. mája 2014, zákonná lehota piatich pracovných dní na rozhodnutie o sťažnosti uplynula 5. júna 2014, takže kvôli márnemu uplynutiu lehoty je najvyšší súd v ďalšom konaní povinný rozhodnúť o prepustení obvineného z väzby. Konštatuje, že zákonnú procesnú lehotu nemožno predĺžiť alebo skrátiť a je záväzná aj pre orgány činné v trestnom konaní a súdy. Citáciou dáva do pozornosti časť nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2007, sp. zn. I.ÚS 157/07 : „Držanie sťažovateľa vo väzbe v čase od vydania napadnutého uznesenia najvyšším súdom až do okamihu vykonateľnosti tohto úkonu, ktorým sa toto uznesenie zrušuje, je preto podľa ústavného súdu nezákonné. Ústavný súd však nie je povolaný na to, aby rozhodoval o prepustení sťažovateľa z väzby na slobodu. To musí urýchlene urobiť najvyšší súd, lebo každý ďalší deň i hodina strávená vo väzbe by mohla byť považovaná za pokračovanie v neústavnom zásahu do osobnej slobody sťažovateľa, ak nebude ihneď postupované ústavne súladným spôsobom.“ V tomto smere sťažovateľ vysvetľuje výrok v bode 7. nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 9. decembra 2014, sp. zn.

III.ÚS 505/2014, ktorým ústavný súd nevyhovел jeho návrhu, aby ústavný súd sám prikázal najvyššiemu súdu, aby obvineného prepustil z väzby, poukazujúc na odôvodnenie dotknutého nálezu tým, že „...problematika zákonnosti vzatia a držania sťažovateľa vo väzbe patrí do výlučnej kompetencie všeobecných súdov.“ Sťažovateľ navrhol, aby najvyšší súd urýchlene konal a bezodkladne ho prepustil z väzby postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por., eventuálne kvôli uplynutiu zákonnej procesnej lehoty na preskúmanie prvostupňového rozhodnutia o vzatí do väzby postupom podľa § 79 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Najvyšší súd rozhodujúc o podaných sťažnostiach obvinených preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov napadnutých uznesení, proti ktorým podali sťažovatelia sťažnosti a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutých uznesení a dospel k týmto záverom :

Najvyšší súd rozhoduje aktuálne o sťažnostiach obvinených voči rozhodnutiam ŠTS zo 16. mája 2014, resp. 18. mája 2014, avšak v čase rozhodovania (19. decembra 2014) musí prihliadať na všetky okolnosti, relevantné pre prebiehajúce rozhodovanie v časovom odstupe sedem mesiacov od rozhodnutí ŠTS o väzbe obvinených. Berie tak do úvahy i skutočnosť, že štyria zo sťažovateľov boli v období medzi prvostupňovými rozhodnutiami a súčasným rozhodovaním sťažnostného súdu prepustení z väzby na slobodu príkazmi prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2Gv 30/13/1000, zo 16. septembra 2014 - obvinený L. M., z 20. novembra 2014 - obvinený M. D. a z 28. novembra 2014 - obvinení P. H. a J. K. - v dňoch vydania jednotlivých príkazov. Vo výkone väzby tak zo sťažovateľov ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu boli obvinení Ing. J. K., J. K. a P. M..

Najvyšší súd konštatuje, že v zákonnej lehote podané sťažnosti obvinených voči uzneseniu ŠTS zo 16. mája 2014, sp. zn. Tp 42/2014 (obvinení Ing. J. K., P. H., J. K., L. M., P. M. a M. D.) a voči uzneseniu ŠTS z 18. mája 2014 (obvinený J. K.) vytvorili stav právne nepravoplatného vzatia týchto obvinených do väzby, avšak reálneho obmedzenia ich osobnej slobody výkonom väzby. Takto vzniknutý stav právneho nekrytia reálneho výkonu väzby obvinených právoplatným rozhodnutím o ich vzatí do väzby rieši zákonodarca ustanovením § 192 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého o sťažnosti obvinených proti uzneseniam o ich vzatí do väzby rozhodne sťažnostný súd do piatich pracovných dní od predloženia veci na rozhodnutie. Táto právna úprava má minimalizovať dobu nepokrytia reálneho výkonu väzby obvinených právoplatným rozhodnutím súdu. I keď sa jedná o zákonnú procesnú lehotu

pri rozhodovaní v sťažnostnom konaní vo vzťahu k vzatiu obvineného do väzby, na rozdiel napr. oproti rozhodovaniu o návrhu na predĺženie lehoty väzby, o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste (§ 192 ods. 4 Tr. por.), rozhodovanie o zatknutom obvinenom (§ 73 ods. 4, § 73 ods. 5 Tr. por.), nemá sankčný charakter, čo znamená, že jej nedodržanie automaticky neprináša následok kontumačného prepustenia z väzby na slobodu. Na druhej strane to však neznamená svojvoľné výrazné prekročenie tejto lehoty, pretože by tak bolo porušené právo obvineného na urýchlené rozhodnutie o jeho väzbe buď v smere zosúladenia právnej (na základe právoplatného rozhodnutia o väzbe) a reálnej väzby obvineného, na čo nadväzujú jeho ďalšie práva (napr. podanie žiadosti o prepustenie z väzby), alebo v smere nedôvodnosti jeho väzby a teda nepredlžovania obmedzenia jeho osobnej slobody, ak na to neexistujú zákonné dôvody.

V konkrétnom posudzovanom prípade rozhodnutí najvyššieho súdu (o sťažnostiach obvinených proti uzneseniam ŠTS) z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014 (obvinení Ing. J. K., P. H., J. K., L. M., P. M. a M. D.) a zo 4. júna 2014, sp. zn. 6 Tost 21/2014 (obvinený J. K.) bola dodržaná lehota piatich pracovných dní na rozhodnutie sťažnostného súdu (§ 192 ods. 3 Tr. por.) o podaných sťažnostiach proti uzneseniam ŠTS o väzbe obvinených, čím nastal stav právnej a reálnej konformity (zhodnosti, súladnosti) väzby obvinených. Na takto vzniknutý stav právoplatného vzatia obvinených do väzby v neskorších štádiách prípravného konania nadväzovali viaceré rozhodnutia súdov o žiadostiach obvinených o prepustenie z väzby, o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby vo vzťahu k obvineným Ing. J. K., P. M. a J. K. v konečnom dôsledku i príkazy prokurátora na prepustenie z väzby obvinených P. H., J. K., L. M. a M. D..

Vzatie obvinených Ing. J. K., P. H., J. K., L. M., P. M., M. D. a J. K. do väzby právoplatným rozhodnutím súdov - uznesenia najvyššieho súdu z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014 a zo 4. júna 2014, sp. zn. 6 Tost 21/2014 – bolo prelomené nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 9. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 505/2014, a to jeho výrokom v bode 4., ktorým uvedené uznesenia najvyššieho súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Vec sa tak dostala opäť do štádia neprávoplatného (nie právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu, v danom prípade súdov) rozhodnutia o väzbe obvinených (ich vzatí do väzby), avšak s časovým posunom rozhodovania sťažnostného súdu po siedmich mesiacoch o sťažnostiach obvinených proti rozhodnutiam ŠTS (o ich vzatí do väzby). Logicky tak vyvstáva otázka riešenia vzniknutého stavu sedemmesačného nepokrytia reálnej

väzby obvinených právnyim stavom právoplatnosti rozhodnutia o ich väzbe, resp. prepustení na slobodu.

Citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky konštatuje v bodoch 2. a 3. výrokovej časti porušenie práv obvinených J. K., P. H., P. M. a J. K. a odvodene prostredníctvom bodu 4. zrušenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. júna 2014 sp. zn. 5 Tost 21/2014 aj vo vzťahu k obvineným Ing. J. K., L. M. a M. D., nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014 a zo 4. júna 2014, sp. zn. 6 Tost 21/2014, na základe toho, že v rozpore s čl. II ods. 6 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2014, o ich sťažnostiach proti uzneseniam ŠTS rozhodli senáty 5T a 6T najvyššieho súdu. Z toho možno dovodiť záver, že ak (preukázateľne citovaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky) rozhodovali senáty 5T a 6T najvyššieho súdu s ich personálnym obsadením podľa rozvrhu práce v rozpore s čl. II ods. 6 rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2014, potom i výsledok ich rozhodnutia - uznesenia z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014 a zo 4. júna 2014, sp. zn. 6 Tost 21/2014, sú nezákonné (nesúladne so zákonom), z čoho vyplýva záver, že do 19. decembra 2014 - rozhodovanie vo veci 2 Tost 39/2014 najvyšším súdom, nebolo o väzbe obvinených právoplatne rozhodnuté a teda do tohto dňa neboli právne (právoplatným rozhodnutím súdov) vo väzbe, čo je nezlučiteľný stav s Ústavou Slovenskej republiky a Trestným poriadkom obvinených garantovaným právom nebyť vo väzbe bez rozhodnutia zákonného sudcu zákonného súdu – čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky: „Nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“ a rozhodnúť o jeho veci bez zbytočných prietáhov – čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky: „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...“ Zrušením uznesení najvyššieho súdu z 3. júna 2014, sp. zn. 5 Tost 21/2014 a zo 4. júna 2014, sp. zn. 6 Tost 21/2014 citovaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky nastal stav neprávoplatného rozhodnutia o väzbe obvinených sťažnostným súdom od počiatku, teda k 3. resp. 4. júnu 2014, resp. vôbec.

Stav nezákonnosti právoplatného rozhodnutia o väzbe sťažovateľov pretrváva viac než sedem mesiacov a takto dlhú dobu nezákonnosti (neústavnosti) statusu obvinených

obmedzených na ich osobnej slobode nemožno následne (po viac ako siedmich mesiacoch) zvrátiť (prelomíť) dodatočným rozhodnutím o väzbe obvinených so spätnými časovými účinkami. Inak povedané dlhodobý nezákonný stav reálnej väzby obvinených nemožno reparovať jej dodatočným právnym zlegálnením.

Predmetné zrušenie citovaných uznesení sťažnostného súdu so sebou logicky prináša i následnú nelegálnosť nadväzujúcich rozhodnutí súdov o zamietnutí žiadostí obvinených o prepustenie z väzby a o predĺžení lehoty trvania väzby (i keď v čase vydania týchto rozhodnutí bolo rozhodované v súlade so zákonom v nadväznosti na vtedy právoplatné vzatie obvinených do väzby), keďže o týchto žiadostiach a návrhoch možno rozhodovať až po právne legalizovanej väzbe obvinených, na rozdiel od prepustenia z väzby prokurátorom (prípadne súdom), kedy, ak je to v prospech obvinených, tak možno urobiť i vo vzťahu k reálnej, vtedy právoplatným rozhodnutím súdu nepokrytej väzbe obvinených. Treba dodať, že i po prípadnom negovaní predchádzajúcich záverov, ak by najvyšší súd v decembri 2014 zamietol sťažnosti obvinených proti rozhodnutiam ŠTS o ich vzatí do väzby, vytvorilo by to právne neriešiteľný stav spätného predĺženia väzby, kde lehota na takýto postup - § 76 ods. 2 Tr. por. - je sedem mesiacov od momentu obmedzenia osobnej slobody obvinených ich vzatím do väzby a odvíja sa od reálnej väzby, nie od právoplatnosti rozhodnutia o vzatí obvinených do väzby, takže účinky prepustenia obvinených na slobodu by nastali tým, že po uplynutí siedmich mesiacov od obmedzenia osobnej slobody obvinených, k čomu došlo 13. decembra 2014, resp. 14. decembra 2014, pri nepredĺženej väzbe obvinených, by museli byť obvinení prepustení z väzby na slobodu najneskôr v tieto dni.

V nadväznosti na viackrát v tomto rozhodnutí citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky tak vychádzajúc z právnych úvah uvedených v tomto uznesení, najvyšší súd v pozícii sťažnostného súdu nezaoberajúc sa dôvodnosťou či nedôvodnosťou sťažnosti obvinených podaných proti uzneseniam ŠTS o ich vzatí do väzby, rozhodol o väzbe – prepustení z (reálnej) väzby obvinených, keďže podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb namietajúcich porušenie svojich základných práv alebo osôb, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd, ktorým súdom je v konkrétnom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky po vrátení mu veci na ďalšie konanie, keďže Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o porušení práva obvinených nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi, nie však

o dôsledku porušenia tohto práva, rozhodnutiu o väzbe obvinených, kde vo vzťahu k bodu 7. jeho nálezu odkazuje v odôvodnení na kompetenciu všeobecného súdu pri rešpektovaní právneho názoru ústavného súdu.

Vo vzťahu k rozhodovaniu najvyššieho súdu ako súdu sťažnostného o podaných sťažnostiach obvinených voči rozhodnutiam ŠTS o ich vzatí do väzby v konečnom dôsledku s odstupom viac než sedem mesiacov od obmedzenia osobnej slobody obvinených (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto uznesenia), je výsledkom tohto rozhodnutia prepustenie obvinených z (reálnej) väzby na slobodu a to rozhodnutím podľa § 194 ods. 1 Tr. por. o zrušení sťažnosťami napadnutého uznesenia ŠTS vo vzťahu k obvineným P. H., J. K., L. M. a M. D., teda k tým obvineným, ktorí boli prepustení z väzby (príkazom prokurátora) už pred týmto rozhodnutím najvyššieho súdu, a rozhodnutiami podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. o zrušení sťažnosťami napadnutých uznesení ŠTS vo vzťahu k obvineným Ing. J. K., P. M. a J. K., teda k tým obvineným, ktorí v čase rozhodovania najvyššieho súdu vo väzbe reálne boli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 19. decembra 2014

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. René Štepánik

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová